Četrtek, 8. julij 2010

Zimbabve, zlasti primer Faraia Maguwuja

P7_TA(2010)0288

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. julija 2010 o Zimbabveju, zlasti o primeru Faraija Maguwuja

(2011/C 351 E/19)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih številnih predhodnih resolucij o Zimbabveju, zlasti resolucije z dne 17. decembra 2008 ([1]),

— ob upoštevanju skupnega stališča Sveta 2010/92/SZVP z dne 15. februarja 2010 ([2]) o podaljšanju omejitvenih ukrepov proti Zimbabveju do 20. februarja 2011, ki ga nalaga skupno stališče 2004/161/SZVP ([3]), ter Uredbe Komisije (ES) št. 1226/2008 z dne 8. decembra 2008 ([4]) o spremembi skupnega stališča,

— ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 22. februarja 2010 o Zimbabveju ter sklepov 10. ministrskega političnega dialoga EU in Južne Afrike z dne 11. maja 2010 o Zimbabveju,

— ob upoštevanju prejšnjih resolucij ZN o krvavih diamantih, zlasti resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1459 (2003) o sistemu Kimberleyskega procesa certifikacije,

— ob upoštevanju sistema Kimberleyskega procesa certifikacije izvora naravnih virov, ki od sodelujočih zahteva, da potrdijo, da se surovi diamanti ne uporabljajo za financiranje oboroženih sporov,

— ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev, ki jo je Zimbabve ratificiral,

— ob upoštevanju sporočila sedmega plenarnega zasedanja sistema Kimberleyskega procesa certifikacije v Swakopmundu v Namibiji 5. novembra 2009, zlasti njegovih členov 13, 14 in 22,

— ob upoštevanju vmesnega zasedanja Kimberleyskega procesa v Tel Avivu v Izraelu od 21. do 24. junija 2010,

— ob upoštevanju partnerskega sporazuma AKP–EU iz Cotonouja, podpisanega 23. junija 2000,

— ob upoštevanju člena 122(5) svojega poslovnika,

A. ker je Zimbabve prostovoljni član sistema Kimberleyskega procesa certifikacije, ki sodelujočim omogoča, da surove diamante prodajajo na zakonitem mednarodnem trgu pod pogojem, da se njihovo trgovanje ne uporablja za financiranje oboroženih sporov,

B. ker Kimberleyski proces trenutno ne obravnava zlorab človekovih pravic,

C. ker se ocenjuje, da bi Zimbabve v naslednjih nekaj letih lahko postal eden od največjih proizvajalcev diamantov na svetu, če se bo polje diamantov Marange (Chiadzwa) v provinci Manicaland v celoti razvilo, in utegne porajati milijarde evrov dobička,

([1]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0640.
([2]) UL L 41, 16.2.2010, str. 6.
([3]) UL L 50, 20.2.2004, str. 66.
([4]) UL L 331, 10.12.2008, str. 11.

D. ker se je Zimbabve novembra 2009 v Swakopmundu v Namibiji zavezal, da bo izvedel niz ukrepov, s katerimi se bo kopanje diamantov v Marangeju uskladilo s sistemom Kimberleyskega procesa certifikacije,

E. ker na vmesnem zasedanju Kimberleyskega procesa v Tel Avivu od 21. do 23. junija 2010 ni bilo mogoče doseči soglasja o vključitvi človekovih pravic v ta proces,

F. ker so številne mednarodne nevladne organizacije (Human Rights Watch, Global Witness in Partnership for Africa–Canada) sprožila hudo zaskrbljenost zaradi razmer na področju človekovih pravic v Chiadzwi, zlasti ko gre za člane varnostnih sil Zimbabveja, ki kršijo človekove pravice,

G. ker je zimbabvejski državljan Farai Maguwu, ustanovitelj in direktor nevladne organizacije za človekove pravice Center za raziskave in razvoj v Manicalandu ugotovil hude kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešile zimbabvejske državne varnostne sile na več zimbabvejskih poljih diamantov, zlasti pa v Chiadzwi,

H. ker so 3. junija 2010 zimbabvejske oblasti aretirale Faraija Maguwuja zaradi objavljanja za državo Zimbabve škodljivih informacij, od takrat pa je zaprt v slabih pogojih, niso mu omogočili osnovnega zdravljenja, pravice do obravnave zadeve pred sodnikom v 48 urah po aretaciji in pravice do izpustitve proti varščini,

1. zahteva takojšnjo in brezpogojno izpustitev Faraija Maguwuja ter obsoja razmere njegove aretacije in zapora;

2. vztraja, da zimbabvejske oblasti spoštujejo svoje obveznosti iz Kimberleyskega procesa, ki so jih prevzele na zasedanju v Swakopmundu, in odstranijo vojsko s polj diamantov Marange ter sprejmejo ustrezne ukrepe za vzdrževanje javnega reda in miru na način, ki bo spoštljiv do lokalnih prebivalcev;

3. poziva, naj se ob reviziji Kimberleyskega procesa ustrezno upoštevajo načela o človekovih pravicah;

4. vztraja, naj zimbabvejska vlada uporabi precejšnje dohodke, ki bodo ustvarjeni iz kopanja diamantov v Chiadzwi, kot podlago za oživitev zimbabvejskega gospodarstva v celoti in kot sredstvo za zagotovitev sredstev za zdravstvo, izobraževanje in socialo, ki jih sedaj zagotavljajo mednarodni donatorji, ter v ta namen poziva vlado, naj ustanovi neodvisen sklad za diamante, ki bo v službi zimbabvejskega ljudstva,

5. poziva zimbabvejsko vlado, naj zagotovi in podpre neomejeno pravico do svobode govora v Zimbabveju, da bodo lahko nevladne organizacije (kot so Center za raziskave in razvoj Faraija Maguwuja) prosto izrazile mnenje brez strahu pred preganjanjem in zaporom;

6. poziva, naj Kimberleyski proces zagotovi, da bo opazovalec za Zimbabve deloval povsem neodvisno in pošteno ter upošteval človekove pravice;

7. poziva Južno Afriko in Južnoafriško razvojno skupnost, naj v svojem interesu in v interesu Zimbabveja ter širše južnoafriške regije sprejmejo dejavne ukrepe, ki bodo spodbudili ponovno vzpostavitev popolne demokracije v Zimbabveju, spoštovanje pravne države in človekovih pravic zimbabvejskega ljudstva; priznava, da ostajajo Mugabe in njegovi najožji privrženci stalen kamen spotike v procesu politične in gospodarske obnove in sprave v Zimbabveju, ki ropajo gospodarske vire Zimbabveja za svojo lastno korist;

8. pozdravlja nedavno obnovo (februarja 2010) seznama oseb in subjektov, povezanih z Mugabejevim režimom, ki jim je prepovedan vstop v EU; poudarja, da so ti omejevalni ukrepi usmerjeni samo proti elementom zimbabvejskega režima in nikakor ne bodo vplivali na druge zimbabvejske prebivalce;

9. poudarja, kako pomemben je dialog med Evropsko unijo in Zimbabvejem, ter pozdravlja napredek v tej smeri;

10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in kandidatk, visoki predstavnici Unije za zunanjo in varnostno politiko, podpredsedniku Evropske komisije, vladam in parlamentom Zimbabveja in Južne Afrike, sopredsednikoma skupne parlamentarne skupščine EU in AKP, institucijam Afriške unije, vključno z vseafriškim parlamentom, generalnemu sekretariatu ZN, generalnemu sekretarju Južnoafriške razvojne skupnosti, sedanjemu predsedniku rotirajočega predsedstva Kimberleyskega procesa (Izrael) ter generalnemu sekretarju Commonwealtha.

Venezuela, zlasti primer Marie Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. julija 2010 o Venezueli, zlasti primeru Marie Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razmerah v Venezueli, zlasti resolucij z dne 11. februarja 2010, 7. maja 2009, 23. oktobra 2008 in 24. maja 2007,

— ob upoštevanju člena 122(5) svojega poslovnika,

A. ker sta delitev vej oblasti in njihova neodvisnost ključni za demokratično in pravno državo;

B. ker je 10. decembra 2009 nadzorna sodnica v Caracasu Maria Lourdes Afiuni v skladu z venezuelsko zakonodajo in na podlagi mnenja delovne skupine Združenih narodov za samovoljna pridržanja, pod sicer strogimi pogoji, med njimi z odvzemom potnega lista, dovolila pogojni izpust Eligia Cedeña, ki je bil od februarja 2007 v preiskovalnem priporu,

C. ker po venezuelski zakonodaji preiskovalni pripor lahko traja največ dve leti in ker je sodnica Afiuni s svojo odločitvijo zaščitila temeljne pravice, ki izhajajo iz venezuelske zakonodaje in mednarodnega prava,

D. ker so sodnico Afiuni brez obtožnice sodišča nemudoma aretirali uradniki direktorata za obveščanje in preventivo in je bila 12. decembra 2009 prepeljana v najstrožje varovani državni ženski zapor, v katerem je že več kot šest mesecev zaprta v pogojih, ki ogrožajo njeno fizično in duševno stanje, saj je tam kar 24 zapornic, ki jih je sodnica nekoč obsodila zaradi kaznivih dejanj, kot so umori, trgovina z drogami in ugrabitve; ker je v zaporu izpostavljena žaljivkam, grožnjam, verbalnemu in fizičnemu nasilju in napadom na življenje,

E. ker jo je predsednik Hugo Chávez v govoru, ki ga je 11. decembra 2009 prenašala televizija, oklical za hudodelko in od državnega tožilca zahteval, naj ji naloži najstrožjo kazen, nacionalno skupščino pa pozval, naj sprejme nov zakon s poostrenimi kaznimi za tovrstno vedenje, ki naj se ga izvaja za nazaj,